

[Grethe Philip.]

skridtspartiet, dybt beklager, at forslagene kom så sent frem, at vi nu må konstatere, at de overhovedet ikke har fået nogen reel indflydelse. Ja, i virkeligheden skete der jo det, at de først blev fremlagt så sent til drøftelse, at regeringen allerede havde sluttet sit forlig.

Det manglede ellers ikke på opfordringer til, at man i fremskridtspartiet skulle komme ud af busken; jeg har selv flere gange været med til at rette en sådan opfordring til, at der blev fremlagt samlede spareforslag i PØ-udvalget, men det varede som sagt meget, meget længe, og dermed blev tidspunktet forpasset til, at fremskridtspartiet kunne øve nogen indflydelse på realitetsforhandlingerne om besparelser i denne omgang.

Vi har heller ikke, efter at forslagene er blevet lagt frem, haft nogen mulighed for at drøfte dem grundigt igennem med fremskridtspartiet. Man må få fornemmelsen af, at partiet hverken har haft evne eller vilje til at gå i dybden med en drøftelse. Store poster på tilsammen op til 3 mia kr. ved personale- nedskæringer og lønforringelser er så vage i deres udformning, at det ikke er muligt uden videre at bedømme, om der er noget hold i dem, og hvilke udgiftsmæssige konsekvenser disse besparelser indebærer. Og vi kan som bekendt ikke sådan uden videre, og ønsker det heller ikke, afskedige tjenestemænd uden efterløn og pension.

Andre forslag, f. eks. om bortfald af det almindelige børnetilskud, vil medføre en meget stor ekstraadministration, som det også er blevet påpeget af socialministeriet. Der er altså tale om, at man her fra fremskridtspartiet foreslår et betydeligt ekstra antal af det, man i Glistrupterterminologien kalder papirnussere. Men de tidligere ordførere har allerede påpeget, synes jeg, med stor styrke så mange af svaghederne ved fremskridtspartiets forslag, at jeg ikke yderligere skal gå i enkeltheder.

Jeg vil nøjes med at sige, at der er tendenser i disse spareforslag i retning af kraftig nedskæring på hjælpen til svage grupper. Jeg tænker på den foreslåede halvering af støtten til Grønland og af støtten til u-landene, og jeg tænker på, at forslagene bærer præg af en særdeles barsk holdning over for en række sociale og kulturelle bevillinger, en

holdning, som vi i det radikale venstre må tage skarp afstand fra.

Men det skal naturligvis ikke forhindre os i ved de forestående drøftelser i det politisk-økonomiske udvalg om langtidsbesparelser også at gå aktivt ind i en nærmere vurdering og overvejelse af fremskridtspartiets forskellige forslag for at se, om der skulle være noget dér at hente.

Her ved tredje behandling af finanslovsforslaget må vi på det meget ufyldstgørende grundlag, der foreligger, anbefale at stemme imod fremskridtspartiets ændringsforslag.

Uden for tillægsbetænkningen er der stillet en række ændringsforslag fra venstre og de øvrige forligspartnere, der ligger i direkte forlængelse af forliget. Vi kan i det store og hele tilslutte os disse forslag. Flere forslag vedrører områder, hvor det radikale venstre har foreslået større besparelser end de af regeringen foreslåede. Falder disse videregående besparelsesforslag bort ved den forestående afstemning, vil vi tilslutte os regeringens forslag.

Men der er dog 2 undtagelser. Vi går imod regeringens forslag om en nedskæring af u-landshjælpen med 30 mill. kr. på den internationale UNDP-fond. Vi finder, at dette indebærer en uacceptabel beskæring af den samlede støtte til u-landene, og vi kan ikke godkende, at der, som det siges, blot er tale om en bogholderimæssig rokering, når vi ser på den samlede støtte, de samlede bidrag til u-landene.

Den anden bevilling, som vi ikke kan stemme for, er den omkostningsdæmpende ydelse, der fører til en udgift på statsbudgettet på 1,9 mia kr. Vi tror ikke på, at denne ydelse vil have den påståede evne til i væsentlig grad at holde igen på priserne. Nu er loven vedtaget. Vi ønsker her ved afstemningen at markere vor stilling ved at undlade at stemme om dette forslag.

I øvrigt kan vi som sagt tilslutte os regeringens ændringsforslag. Uenigheden går ikke på det, der nu foreslås sparet, men på det, der ikke bliver sparet. Det vil jeg komme tilbage til under den senere debat om finanslovsforslaget som helhed.

Hvad de kommunistiske ændringsforslag angår, vil jeg nøjes med at sige, at vi i bund og grund er uenige i hele den grundholdning over for samfundsøkonomien, der ligger bag.